

gerandi, at flaggskipið roynir at skapa nakað og ikki bara visir tinasvína-fótbólt.

Ikki niður við nakkanum

Vit hava áður sæð, at allir føroysku leikararnir verða trýstir aftur í føroyska brotsteigin, heldur tú tað verður frægari, nú tú ert vorðin venjari?

- Tað verður torført, og fyri at vit ikki skulu missa mótið, so er týðningarmikið, at allir partar eru greiðir yvir, at vit framvegis fara at tapa, og tapa nógv viðhvørt. Men royna vit ikki framrættaða partin, so er eingin framtíð í landsliðnum.

Plínir tað teg ikki, tá tú hugsar, at tað er rættiliga stórt sannlíki fyri, at Allan Simonsen - eina ferð besti leikari í Europa - skal standa niðri í Europa við einum liði, sum hevur tapt 10-0?

- Sannlíkið er stórt fyri slíkumúrslitum, men um vit eru greiðir yvir fyrirtreynar og arbeiða miðvíst, so kollrennir eitt úrslit av hasum slagnum ikki liðið, og als ikki meg. Tú skalt minnast til, at royndir telja nógv,

og tá eg ikki fór niður við flagginum ári, eg leikti í Barcelona, so verður tað ikki av møguligum stórtapi.

Kanningarferð í Hollandi

Hvat verður næsta stigið hjá tær í fyrireikingunum til EM undankappingina?

- Vit arbeiða alla tíðina við hesum. Eg havi lagt uppskot við útgreinaðari ætlan fyri tað, ið eftir er av 1994 fyri FSF, og eg vænti at frætta frá teimum heilt skjótt. Tað er jú eisini ein spurningur um pengar.

Royndimar siga mær, at fyrireikingarnar hava so ógvuliga stóran týðning. Fyri og betur tú ert fyrireikaður, størri ágóða fært tú burturúr. Tí arbeiði eg alla tíðina við m.a. at fáa upplýsingar um komandi mótsðuliðini, t.d. við at fáa sjónbónd til vega og við at hyggja at dystum.

27. mai fari eg til Holland at hyggja at dystinum millum Skotland og Holland. Fyrsti útdysturin verður jú móti Skotlandi 12. oktober. So er ætlanin at tosa við venjararnar í feløgnum í Danmark, har føroyskir leikarar eru, fyri at frætta,

hvussu gongur hjá teimum. Og so royni eg at fylgja við í føroysku kappingini. FSF sendir tilfar, eg tosi við hjálparvenjaran, og so ætli eg at fylgja við í tí, sum tit í Tíðindablaðnum Sosialinum skriva um landskappingina.

Smittan

Vit hava práttað saman í ein stívan tíma. Samrøðan er liðug, og vit takka fyrri okkum. Eingin ivi er í, at Allan Simonsen gongur upp í venjarastarvið av fullum huga. Hann hevur tikið tað sum eina avbjóðing, hann er málrættaður, viljin og áráðið eru stór, og tað smittar. Tað fæst ábending um við at tosa við leikarar og venjarar.

Allan Simonsen er glaður fyri móttøkuna í Føroyum, og tað er eingin ivi í, at hann fer at gera alt, sum tað ber til at gera, fyri at lyfta føroyskan landsliðsfótbólt. Hvussu tað fer at eydnast, velst um undirtøkuna millum teirra, sum varða av føroyskum fótbólti, og tað er fyrst og fremst spælarum, leiðslu og áskoðarum. Men nú fáa vit at síggja.

-nn-

Preben Elkjær verður millum fyrstu mótsðumenninar hjá nýggja landsliðnum

Allan noyddist at fara í Vejle-klæðini

Undan dystinum sunnudagin hjá Vejle á Tingbjerg Stadion móti Brønshøj, ið Vejle vann 3-1, rendu tveir av spælarunum saman, so Allan Simonsen noyddist at innstilla seg uppá, at hann mátti vera eykamaður

»At Allan Simonsen í 80. minutt í EM-dystinum á Svagaskarði móti grikkum 7. september fer út á síðulinjuna fyri at hita upp og í 85. minuttir setir seg sjálfvan á føroyska landsliðið og triggar minuttir seinni skjýtur einasta málið í dystinum, so Føroyar vinna 1-0.«

Nei, hetta er bert ynskisdreymurin hjá teimum allarmest spentu viðhaldsfólkunum hjá føroyska landsliðnum.

Heilt einfalt letur tað seg ikki ger - og tvinnar eru orsakirnar til tað: Fyri tað fyrsta hevur landsliðsvenjarin Allan Simonsen ikki so mikið sum ein einasta dropa av føroyskum blóði í æðrunum, og fyri tað næsta hevur hann verið landsliðsspælarir longu frammanundan fyri annað land, og tí ber tað als ikki til.

Men hinvegin var tað um vikuskiftið sera nær við, at hetta hendi fyri hann í einum øðrum dysti, nevniliga tá Vejle sunnudagin var á Tingbjerg Stadion og spældi landskappingardyst móti Brønshøj.

Undir upphitingini, ið var undan dystinum, vóru tveir av føstu Vejle-spæ-

arunum - Henrik Holm og Benny Poulsen - so óhepnir at renna høvðini saman, so báðir endaðu á sjúkrahúsinum, áðrenn dysturin nakrantíð var farið í gongd.

Annar teirra fekk eitt grellt sár í pannuna og hin breyt eina tonn. Báðir vóru teir á sjúkrahúsinum kannaðir væl og virðiliga, eitt nú fyri at finna út, um teir høvdu fingið heilaskjálvtva av tí harða samanstoytinum.

Hendan óvænataða og sera óhepna støða gjørdi, at Allan Simonsen, ið ikki hevur spælt dyst á høgum støði í fleiri ár, noyddist at seta seg sjálfvan á dómarsæðilin og halda seg klár, um neyðugt skuldi verið at gjørt onkra útskifing.

Tað var eisini um reppið, at so varð, tá ein annar av spælarunum undir dystinum varð skaddur, men hann megnaði kortini at spæla teir 90 minuttirnar, og hóast liðið mátti vera tveir av føstu spælarunum fyrriuttan, eydnaðist Vejle at vinna dystin 3-1, eftir at Brønshøj í fyrria hálvleiki var komið á odda 1-0.

- Tibetur vóru spælararnir hjá mær so mikið væl fyri, at eg slapp undan at

fara inn sjálfur, sigur Allan Simonsen við Tíðindablaðið Sosialin.

Hann kundi eftir dystin kortini fegnast um, at báðir teir óhepnu spælararnir sluppu frá óhappinum uttan varandi mein, og teir vóru við í ferðalagnum, tá sigursfegna Vejle-liðið eftir dystin setti kós móti Suðurjútlandi aftur.

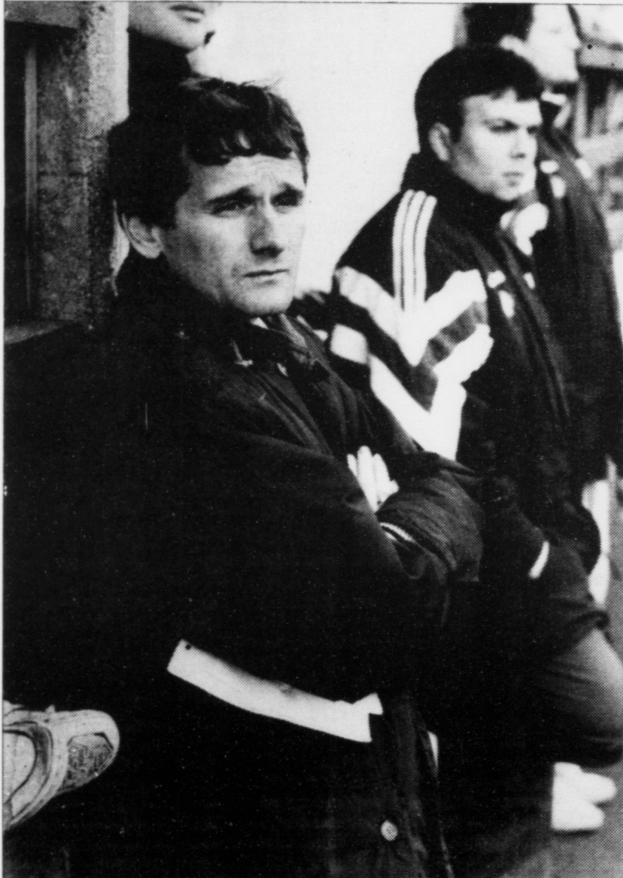
Ian og Todi skoraðu

Annars vóru báðir spælingarnir - Ian Højgaard og Magni á Lakjuni - við í dystinum hjá næstbesta Vejle-liðnum um vikuskiftið.

Liðið spælir í Jútlands-seriuni, og hóast tað tapti móti oddaliðnum í bólkinum, Esbjerg IF 92, var kortini ein føroyskur glotti at hóma, tí málið hjá Vejle í 3-1 tapinum skjeyt Ian Højgaard.

Eisini ein annar føroyskur útsæti í donskum fótbólti, Todi Jónsson, var millum málskjúttarnar, tá næstbesta liðið hjá Lyngby, ið spælir í Danmarkarseriuni, sunnudagin vann heili 5-0 á botnliðnum úr Hasle. Todi gjørdi fjórða málið.

hj.

Nýggi landsliðsvenjarin Allan Simonsen fekk nógv burtur úr ferð síni í Føroyum í farna viku, tá hann sá GÍ móti Úrvalsliðnum og B71 móti HB

Mynd: Hilmar Jan Hansen